

Filistin

– Melikođlu · 15 Mayıs 2022

İkibindokuz'un ocak ayı
Ocak ayının onaltı'sı
Fosforlu bombalarla aydınlanan
Bir gecede doğmuşum ben
Kalleşliklerle yaralanan bir ÷lkede
Kurşunların pes ettiği
Barışın fesh edildiği bir yerde doğmuşum
Yani o gün başlamış benim savaşım

Bir ninni bile duymamışım
Bombalar patladıkça uyuyamamışım
Süt kokusunu bilmez mi insan
Çiçek nasıl kokar
Nasıl kokar bizim buralarda hiç açmayan gül
Barış nasıl kokar
Ben yanık barut kokusundan başka
Bir şey koklayamamışım

Babam beşik alamamış bana
Ama hiç ağlamamışım
Ben şehrimize atılan bombalarla sallanmışım
Beşik gibi
Tank sesleriyle uykuya dalamamışım
Kurşunlar rüyalarımı yaralamış
Bahtımı zebaniler tutuklamış
Kurtaramamışım

Bir köpeğim varmış
Bir tek onunla oynarmışım
Mayın tarlalarında
Şarapneller yağarmış üstümüze
Ben yıldız sanıp tutarmışım
Ellerim kanarmış
Sarılıp köpeğime ağlarmışım
Akşamları bombalar yağarmış evimize

Her taraf aydınlanırmış
Bizim gözlerimiz kapanırmış korkudan
Aman Allah'ım köpeğime ne olmuş
O da mı yıldız tuttu yoksa
Onunda mı elleri kanadı
Ben yoktum yanında
Peki o kime sarıldı
Onun ellerinde yıldız yaraları yoktu
Söyle baba söyle
Köpeğimi köpekler mi vurdu

Boş kovanları toplarmışım
Sapanım varmış
Eli silahlı oyuncaklara kurşun sıkarmışım
Tanklara tırmanmışım
Bir patlama olsa ninni sanmışım
Soğuk sızarmış duvarlardan
Ben çamur sıvarmışım
Kurşun yuvalarına
Oynamaya çıkarmışım işgal edilmiş sokağımıza
Güneş doğmuyor burada
Ölümün üşüttüğü bedenler
İmanla ısınıyor
Ve gökyüzü savaşın ucube yüzü kadar karanlık
Düşen bombaların peşi sıra geliyor aydınlık

Ağır makineliilerden yıldız yağdırıyorlar bize
Tutmaya çalışıyorum ellerim kanıyor
Öpmeye çalışıyorum yıldız tutanları
Dudaklarım yanıyor
Kavuruyor içimi susuzluk
Su içemiyorum musluklar kanıyor
Elimi attığım her yerden yalnızlık akıyor
Gözbebeklerimde bir intikam çiçeği açıyor
Bu şehir neden hep yanıyor
Babam neden ağlıyor anne
Sen neden hep ağlıyorsun
Ağlamak sana yakışmıyor anne
Burada çocukların elleri neden kanıyor

Onlar da benim gibi yıldız mı tutuyor anne
Bu şehirde yıldızlar neden elleri kanatıyor

Ben fosforlu bombaların aydınlattığı
Yıldızların elleri kanattığı o şehrin çocuğu
Hiç hastanemiz olmayacaktı
Kanattığında yıldızlar ellerimi
Tütün basacaktı babam
Hiç okulum olmayacaktı
Kitabım, defterim
Öğretmenim olmayacaktı
Tebeşir tozu yutmadan
Adımı bile yazmadan
Savaşı tırnaklarımla yırtmadan büyüyecektim
Ah keşke kalemim silgim olsa
Tankları silsem mahalledeki
Topraktaki kanları silsem
Çiçek çizsem her yere, kuş çizsem
Füzelerle yarışsalar
Tüylerini atsalar bize, tutsam, ellerim kanar mı?
Bir erik ağacı çizsem kapımıza
Annem bana kızar mı?
Penceremize kuşlar konar mı?
Kurşun yuvalarını silsem duvardan
Köpeğimi çizsem yine, benimle oynar mı?

Tutsam yıldızları ellerim kanardı
Gündüzleri korkmazdım
Akşam olunca bu şehir yanardı
Uyuyamazdım